

Llaurant el camí d'Europa

Las Generalitat valenciana ha organitzat cursos de formació i de qualificació per a professionals del camp.

El verd de l'horta s'enfosqueix a llargues passes i els tarongers que s'estenen als marges de la carretera agafen un matís de blavor ferrosa. La vesprada cau. Joan Coll, veí d'Alfara del Patriarca, torna del Servei de Transferència Tecnològica Agrària, que és al costat de Montcada, amb el seu Renault 4 ple de pols i amb una finestreta que sorolla a cada bot del camí. Joan té les mans gruixudes, aspres, amples. Quan agafa el volant sembla com si li anara menut. El cel discorre nítid des del cotxe i la brisa hi escolta frescor.

Joan, que els seus amics coneixen pel mal-

nom de *Canut*, és llaurador. Com ho ha estat el seu pare, com ho va ser el seu avi. I diu que li agrada. "El *llauro* de hui dia -explica mentre condueix-, és molt diferent del que la gent a ciutat té en la ment. Som especialistes, com qualsevol que es dedique a d'altres professions i que hagen fet la seua carrera universitària. Bé està que cada faena té el seu caràcter, i per tant demana una dedicació diferent, però allò que encara sents a dir, que qui treballa al camp és perquè no ha pogut estudiar, ja no acaba de ser veritat absoluta." El curs comença a les sis passades de la vesprada i acaba devers les nou. La nit, cobreix els camps.

RAFA GIL

El repte del mercat europeu. La Conselleria d'Agricultura, Pesca i Alimentació de la Generalitat valenciana ha aconseguit unir els esforços dels sindicats i la universitat per tal d'augmentar el nivell de formació dels que treballen en el camp valencià: són els *me-gallauradors*.

Europa, Europa. L'ordre del 10 de març del 1994 ajusta la reglamentació dels programes per a la formació d'agricultors, ramaders i tècnics qualificats. Amb aquesta normativa, la Conselleria d'Agricultura, Pesca i Alimentació emprèn, una experiència única que és estudiada a Espanya i Portugal, la millora de la capacitat dels agricultors i ramaders de manera que la gestió tècnica i econòmica de les seues propietats afavoresca la introducció de tecnologies actuals. Ho explica Albert Navarro, cap del Servei de Transferència Tecnològica Agrària: "El marc de la Comunitat Europea porta dos grans reptes, l'obertura dels mercats agraris i un canvi en les normes de consum. I el nostre país es troba en aquest marc, integrat per la seua pròpia història. L'agricultura valenciana, en conseqüència, ha d'afrontar-lo, i en condicions de competitivitat". La visió de futur és, en bona mesura, un dels revulsius que la Generalitat creu indispensable en la població ocupada en el sector primari, a pesar que els esforços per augmentar els coneixements entorn del camp tinguen efectes a mitjà i llarg termini. "Quan el Govern valencià es planteja la necessitat de desenvolupar programes de formació —declara Albert Navarro—, estem optant per un tipus d'inversió que no és ben bé material, però que ens ajudarà de fet a superar-nos en la quantitat i qualitat dels productes, fins i tot a reduir costos; parlem, doncs, d'aconseguir major rendibilitat."

Joan Coll acudeix a "disseny i conducció de plantacions", un dels mòduls de l'especialitat de fructicultura que, entre 34 cursos programats per la Conselleria, forma part dels 14 que encara funcionaran durant el que resta d'any. Més de 2.500 persones, segons les previsions, assistiran a aquesta experiència que ja ha donat 937 diplomes d'agricultor qualificat i 250 certificats a falta de crèdits, als quals s'afegiran uns 500 diplomes més que la Direcció General d'Investigació i Tecnologia Agrària espera lliurar en acabar definitivament la campanya. I una dada interessant: entre el 10 i el 15% d'aquests títols seran atorgats a dones. Només el 2% dels participants són menors de 20 anys, mentre que el gros de l'alumnat es concentra entorn dels 30 i els 40 anys, amb un 45%. En qualsevol cas, l'assistència és il·lusinada i els resultats, satisfactoris.

"És clar que necessitàvem una professionalització així al País Valencià". Josep Sanchis, de la Unió de L'auradors i Ramaders, convergeix amb la Conselleria en els comptes positius dels cursos, i no dubta a reclamar-ne el protagonisme social davant les institucions: "Aquesta és una de les reivindicacions més antigues de la Unió", explica amb un dels temaris de l'especialitat de viticultura entre les mans, "i és evident que teníem raó, perquè la resposta de la gent ha estat molt bona. Per

això, la Unió hi col·labora en la mesura de les nostres possibilitats, com per exemple portant aquests cursos a poblacions que en un principi no estaven previstes per la Generalitat". Professionals i Govern, tothom d'acord per plantar cara al mercat europeu. Però, què són aquests cursos?

Elegits per a la glòria. La llei 5/1983, del 30 de desembre, atorga facultats al Govern de la Generalitat valenciana en matèria agropecuària. En aquest cas, són 700 els milions de pessetes que nodreixen el pressupost habilitat per als cursos de Formació d'Agricultors Qualificats, que consten d'un mínim de 80 temes teòrics i 10 pràctiques, és a dir, entre 150 i 200 hores. Les especialitats que s'imparteixen són sis: citricultura, fructicultura, horticultura, olivicultura, viticultura i, finalment, ramaderia. I cadascuna d'elles consta de l'àrea tècnica i també l'empresarial, que atorguen una quantitat determinada de crèdits, com els cursos de "Formació Empresarial Agrària" o els especialitzats. Assistint a qualsevol d'ells, el títol de ramader o agricultor qualificat és assegurat si supera una prova de tipus test.

Professors universitaris, investigadors i tècnics reconeguts en cada matèria s'hi aboquen a les classes cada dia, i en diferents poblacions, sota la coordinació de 7 centres d'investigació repartits per la geografia valenciana: 2 a la comarca de la Plana, 4 que abasten la Vall d'Albaida, la Ribera, la Safor i l'Horta, i un més a Elx. En la campanya, a més a més, col·laboren ajuntaments, associacions cíviqves i sindicats. Tot un èxit. Més si veiem els avantatges que la Conselleria publicita per tal d'aconseguir que la participació siga òptima: els titulats, tindran preferència en les diverses ajudes que ofereix la Generalitat, dret a algunes subvencions i assistència tècnica gratuïta.

Hi ha també la definició d'explotacions preferents segons un decret del 8 de febrer d'enguany, que posa com a condició, entre d'altres no menys importants, que hagen d'estar gestionades per agricultors o ramaders qualificats. I succeeix que aquesta és una de les raons de més pes que està fent que els professionals valencians s'interessen pels cursos de formació, que desitgen acollir-se a les mesures de suport de què aquestes explotacions gaudeixen. La Unió de L'auradors i Ramaders assegura que el pressupost valencià del 94 només arriba per dotar d'ajudes els cítrics i els fruiters i que cal informar més els treballadors.

La campanya ha traspassat ja el seu meridià. En finalitzar, caldrà traure els comptes i fer balanç d'una experiència que col·loca el País Valencià com una de les regions europees més preparades davant el camí, dur i competitiu, d'Europa.

Victorià Jiménez